

Deluttalelse fra Vestfold avdeling til fellesuttalelse fra Fortidsminneforeningen sentralt.

I punkt 1, formål, foreslås det at retningslinjene også skal omfatte by og tettstedsområder, men at det likevel her skal legges vekt på fortetting og byutvikling. Vi mener dette punktet vil få uheldig følger fordi det er tvetydig og selvmotsigende og vi viser til at det ofte knytter seg sterke kulturminne- og friluft/rekreasjonsinteresser til sjønære områder sentralt i våre kystbyer som er utsatt for konfliktskapende utbyggingspress. Historisk er kystbyenes hovedfasader og byprospekter rettet mot sjøen da fortidens ferdsel i hovedsak foregikk sjøveis. I dag trues både gamle sjøfronter og foranliggende arealer i sjø av utfylling, nedbygging og gjensperring av opprinnelige siktlinjer og åpne kulturmiljøer. Bevaring av åpne rom mellom sjø og historiske bygningsmiljøer og landskap bør oppfattes som vesentlig fremfor utbygging i tettsteder og sentrale byområder. Likeledes bør befolkningens behov for grøntarealer og rekreasjon knyttet til sjøen tillegges vekt fremfor fortetting av gjenværende grønne lunger og åpne sjønære arealer. Vi mener også at kartgrensene gjengitt i rpo er for snevre i forhold til å fange opp verneinteresser i sentrale områder. Grensesettingen virker ikke konsekvent i forhold til å fange opp viktige verne- og rekreasjonsinteresser og bør revideres/utvides.